

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 92/2016
25.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Н. и др., због кривичног дела учествоваће у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н. и др., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Шиду К 93/10 од 18.09.2014. године и Кв 38/2015 од 19.05.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 25.02.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених С.Н., Д.М., М.М., Д.З., Ј.Х., Д.Л., Ж.О., М.Т., Г.Б., М.Б., Ж.С., Ђ.Л. и Б.П., поднет против правноснажних решења Основног суда у Шиду К 93/10 од 18.09.2014. године и Кв 38/2015 од 19.05.2015. године, у односу на повреду Закона из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. и члана 261. став 2. тачка 2) и 7) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног суда у Шиду К 93/10 од 18.09.2014. године, окривљенима С.Н., Д.М., М.М., Д.З., Ј.Х., Д.Л., Ж.О., М.Т., Г.Б., М.Б., Ж.С., Ђ.Л. и Б.П., у кривичном поступку због кривичног дела учествоваће у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. Кривичног законика, на име нужних издатака одбране досуђен је износ од 1.622.660,00 динара, на терет буџетских средстава суда, док је постављен захтев у преосталом износу од 2.210.460,00 динара одбијен као неоснован, а рачуноводству тог суда је наложено да досуђени износ нужних трошкова исплати из буџетских средстава суда, по правноснажности решења, на текући рачун адвокатске канцеларије браниоца окривљених, адвоката П.Т. из Ш.

Решењем основног суда у Шиду Кв 38/2015 од 19.05.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених адвоката П.Т. изјављена против првостепеног решења.

Против ових правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених С.Н., Д.М., М.М., Д.З., Ј.Х., Д.Л., Ж.О., М.Т., Г.Б., М.Б., Ж.С., Ђ.Л. и Б.П., адвокат П.Т., због повреде закона из члана 265. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 2) и 7) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, као основан, и донесе пресуду којом ће наведена решења преиначити тако што ће окривљенима досудити накнаду трошкова и то за присуствовање браниоца у истрази за још 231.000,00 динара, за рочиште од 18.02.2009. године 78.500,00 динара и накнаду путних трошкова за још 112.160 динара или да другостепено решење укине и предмет врати ванрасправном већу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Републичком јавном тужиоцу кога није обавестио о седници већа као ни браниоца окривљених налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених је неоснован.

Бранилац окривљених С.Н., Д.М., М.М., Д.З., Ј.Х., Д.Л., Ж.О., М.Т., Г.Б., М.Б., Ж.С., Ђ.Л. и Б.П., у захтеву за заштиту законитости истиче да су нижестепени судови у побијаним решењима утврдили да је он као бранилац ових окривљених у истрази присуствовао саслушању више окривљених у току истог дана (дана 23.09.2003. године – 4 окривљена; дана 04.11.2004. године – 4 окривљена и дана 09.11.2004. године – 6 окривљених) и да му припада награда за све радње предузете у току одређеног дана као за једно рочиште, што је, према ставу браниоца, погрешно и у супротности са одредбом тарифног броја 2 став 1. Адвокатске тарифе, којом је прописано да се под процесном радњом подразумева свака радња полиције, тужиоца или суда о чијем предузимању је сачињен посебан записник, као и са тарифним бројем 2, став 4. Адвокатске тарифе којим је одређено да у случају када полиција, тужилаштво или суд предузимају више процесних радњи сукцесивно, адвокату припада прописани износ награде за сваку појединачну процесну радњу којој је присуствовао или на којој је приступио. С обзиром на напред наведено, бранилац у захтеву даље истиче да су нижестепени судови тиме што нису усвојили захтев окривљених за накнаду трошкова за 23.09.2003. године, 04.11. и 09.11.2004. године у целокупном затраженом износу на штету окривљених повредили закон из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 2) и 7) ЗКП.

Врховни касациони суд налази да су изнети наводи захтева браниоца окривљеног неосновани.

Наиме, по оцени овога суда, погрешан је став браниоца окривљених у погледу дефинисања процесних радњи и присуства браниоца окривљеног у кривичном поступку, па бранилац погрешно тумачи одредбу тар.бр.2, у ставу 1. и 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Јединственост и унутрашња повезаност једне процесне радње са становишта присуства адвоката, у својству браниоца више окривљених огледа се у континуитету – непрекинутом низу предузимања одређених процесних активности, у току једног дана, што би у конкретном случају значило присуство испитивању више окривљених, без обзира да ли су те процесне радње констатоване у једном или више записника.

Са становишта правилне примене одредаба ЗКП, и посебно тарифног броја 2, ст.1. и 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, саслушање више окривљених предузето у току једног радног дана у континуитету представља једну процесну радњу, независно од броја саслушаних лица или од броја сачињених и посебно потписаних записника у којима су забележени њихови искази. Сачињавањем засебних или збирних – јединствених записника питање је техничке а не суштинске природе.

Стога Врховни касациони суд налази да присуство браниоца саслушању више окривљених током истог радног дана у континуитету представља једну јединствену процесну радњу без обзира да ли је о саслушању сваког окривљеног сачињен појединачни записник или су искази окривљених унети у збирни јединствени записник.

Код наведеног, Врховни касациони суд је нашао да се захтевом браниоца окривљеног неосновано указује да је побијаним правноснажним решењима на штету окривљених повређен закон из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 2) и 7) ЗКП, па је захтев из наведених разлога одбијен као неоснован.

Бранилац окривљених у захтеву истиче и то да су нижестепени судови неправилно поступили и када су окривљенима досуђени трошкови превоза у износу од 30.960,00 динара, узимајући у обзир цене превоза на дан путовања, а не на дан доношења побијаног решења, јер по аналогiji са одредбама адвокатске тарифе окривљенима припада право на накнаду осталих трошкова по ценама на дан пресуђења укључујући и трошкове превоза. Међутим, Врховни касациони суд налази да оцена правилности обрачуна путних трошкова окривљених и у вези са тим износ трошкова кривичног поступка по том основу је у домену чињеничног стања утврђеног у побијаном правноснажној одлуци, које не може бити предмет испитивања по овом ванредном правном леку, због чега је захтев браниоца окривљеног у овом делу оцењен као недозовљен.

Поред тога, Врховни касациони суд указује да су услови, висина и начин накнаде трошкова, укључујући и путне трошкове, који у судском поступку припадају окривљеном, прописани Правилником о накнади трошкова у судским поступцима, а не Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.